

VERENIGD

© 2015 E. Woudenberg / Uitgeverij U2pi

Titel: Verenigd

Auteur: Erik Woudenberg

Foto auteur: Johan Vorsterman van Oijen

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978-90-8759-526-5

NUR: 489

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

VERENIGD

Erik Woudenberg

Verenigd

Voorwoord	1	17. Hoofdbestuur	134
		18. Ontwikkeling	147
		19. Jack	155
1. Sauna	5	20. Tafeldienst	165
2. Opwinding	12	21. Oudjes	176
3. Feyenoord	18	22. Geld	185
4. Nieuweling	27	23. Dubbel	196
5. Jeugdcoördinator	35	24. Cougar	204
6. Ambitie	40	25. Koekar	214
7. Friesland	51	26. Clubregels	220
8. Thuis	58	27. Bezinning	227
9. Warm	66	28. Opgelost	236
10. Broeiend	75	29. Exit	243
11. Heet	85	30. Ergernis	250
12. Bobby	93	31. Acceptabel	263
13. F3	102	32. Later	271
14. Clubblad	111	33. Wies	283
15. Ledenvergadering	119	34. Hilda	289
16. Ontknoping	127	35. Vertrouwd	300

Voorwoord

Een boek schrijven. Dat wilde ik altijd al eens doen.

Ik ben geen lezer, maar ik kan schrijven. Denk ik.

Geen thriller. Absoluut niets met science-fiction. Ook geen spiritueel kookboek, of zo. En een politiek complot uitdiepen is eveneens niet aan mij besteed. Wat dan wel?

Als voetballer in de onderste regionen bij een plaatselijke amateurvereniging was ik vele jaren louter spelend lid. Pas toen mijn kinderen er ook gingen voetballen, raakte ik betrokken bij het reilen en zeilen achter de schermen. Je wordt je dan meer en meer bewust van wat er nodig is om een eenvoudige (als dat al zo is....) vereniging draaiende te houden.

De betrokkenheid van vrijwilligers is hartverwarmend. Er ontstaan mooie vriendschappen tussen mensen die een flink deel van hun tijd bij de club doorbrengen.

Echter ook gedoe. Verwikkelingen. Lobbyen. Wel degelijk politiek. Verdrietjes. Humor. Vriendschappen. En natuurlijk ook een beetje voetbal. Een logische mix aan onderwerpen om mee aan de slag te gaan.

Tijdens mijn actieve periode in het eerste decennium van deze 21^e eeuw kreeg ik al inspiratie om juist vanuit dit gegeven inderdaad maar eens te gaan schrijven. Niet zozeer wedstrijdverslagen. Nee, een boek. Mijn eigen boek.

De namen van personages en de verenigingen die in dit boek voorkomen, zijn allen gefingeerd. Omdat ik mij stevig heb laten inspireren door wat er tijdens mijn bestuurstijd zoal op mijn pad kwam, zijn vergelijkingen met echte personen en gebeurtenissen niet allemaal op louter toeval gebaseerd. Sterker nog, daadwerkelijk voorgevallen. Er worden typerende zaken benoemd die volgens mij bij allerlei amateurverenigingen zullen of in elk geval kunnen voorkomen. Dat hoeft niet eens een voetbalvereniging te zijn. En al helemaal niet alleen mijn eigen mooie club.

‘Verenigd’ is niet zozeer een karakteristiek voetbalboek. Echter, veel verenigingsmensen en ook vaders en moeders die zelf, of met hun kind op een vereniging komen, zullen herkenbare situaties ervaren. Denk ik.

Ik heb een boek geschreven!

Erik

Met de welgemeende groeten aan mijn goede vriend Jan.

1. Sauna

Tolweg 13 moet het zijn. Voorlopig rijden ze ergens op de Drosteweg en het is donker. Vanwege het locale spaarzame straatverlichtingsbeleid is het vrijwel aardedonker. Jack dacht te weten waar het was. Alleen blijkt dat tegen te vallen. Misschien moet er toch eens zo'n navigatiesysteem komen, want die worden langzamerhand steeds goedkoper. Evert weet sowieso niet waar het is en had de voorbereiding aan Jack toevertrouwd. Geen bordjes te zien. Het wordt lastig.

Jack en Evert zijn op weg naar de sauna. Sauna Putten ditmaal. Niet eerder bezocht.

Sinds een paar jaar gaan de vrienden af en toe een avondje uit. Een avond vakantie noemen zij het. Heerlijk relaxen, kletsen over van alles: veel lullen over voetbal, werk, de hele wereldpolitiek, sport, thuis. Noem maar op. Vanavond staat de voor hen onbekende Sauna Putten op het programma. De heren zijn vroeg. Nog een hele avond voor de boeg. Voorlopig blijft het bij de gezelligheid van de dashboardverlichting en de muziek op de achtergrond. Marco Borsato. Niet de smaak van Evert. Chauffeur van vanavond Jack vindt het wel mooi en hij zingt mee dat hij zijn masker heeft opgezet.

"Hier links, Tolweg!" Evert onderbreekt Jack's zangkunst. Ook Jack ziet nu het onverlichte bruine houten bord waarop de Sauna staat aangeprezen. In het duister valt dat amper op.

Kennelijk zijn de ogen toch enigszins gewend geraakt aan het donker, gedurende de afgelopen kilometers. Gelukkig missen ze zodoende de juiste route niet. Een zo mogelijk nog donkerdere weg brengt de auto naar de verlichte parkeerplaats voor het idyllische pand. Sauna Putten.

Het ziet er rustig uit, in elk geval parkeerruimte voldoende. Nieuwsgierig wandelen de mannen met hun tas naar de entree. Een jong knap meisje zit achter de balie. “Heren?”

“Wij komen een avondje hier kijken.”

“Uhm....het is vanavond damesavond.”

“O, dat geeft niet hoor.”

“Nou...jawel. Dan mogen alleen dames. Geen heren dus. Het spijt me.”

Amper twee minuten nadat Jack de Peugeot had geparkeerd rijden ze het pad alweer af. Richting hoofdweg. Richting Drosteweg. Richting huis. Immers ze besluiten onmiddellijk om dan maar dichtbij huis naar de plaatselijke sauna te gaan. Ook goed. Sauna Putten blijft op de lijst staan. Jack en Evert grappen nog dat ze zich er best tijdens de damesavond zouden hebben vermaakt.

Hoewel het een ritje is van ruim een half uur, lijkt het alsof ze zonder tijdverlies in de kleedkamer staan in hun zo vertrouwde “thuis-sauna.” Het maakt eigenlijk niet zoveel uit of je op de

voorstoel van een auto zit, of op een houten bankje op je handdoek.

De vrienden hebben altijd wel gespreksstof. Voetballen is een favoriet onderwerp. De vaderlandse competitie. Jack is voor Feyenoord. Evert heeft meer met Ajax. Of Oranje. Hoe moet de selectie er uit zien? Spelers worden individueel besproken. Behalve de eredivisie en de profs is vooral de plaatselijke amateurclub K&S een gemeenschappelijke factor. Hun eigen voetbalvereniging. Evert en Jack spelen in het zevende elftal. Een seniorenteam op het laagste amateurniveau. Maar de beleving en de bespiegelingen zijn niet anders dan bij profs. K&S-7 is in de afgelopen vijf seizoenen twee keer kampioen geworden en deed ieder jaar mee voor de bovenste plaatsen. Dat is de vele jaren daarvoor wel anders geweest. Soms waren ze er dichtbij. Net zo vaak eindigden ze kansloos in de middenmoot. Destijds werd hun team nooit kampioen. De vreugde en emotie van de recente successen maken het er daarom alleen maar leuker op. Plezier is het uitgangspunt. Winnen blijft geweldig. Iedere keer weer. Verliezen is vervelend en niet iedereen weet dat even makkelijk te relativieren. Als het in het veld even niet loopt kunnen velen zich daar enorm over opwinden. Jack zeker. Evert wat minder. Jack is een verenigingsman. Hij is er vaak en vervult vele taken. Begeleiding van het eerste elftal, de accommodatie, het clubhuis en overige hand- en spandiensten. Evert doet veel minder. Hij voetbalt, doet af en toe met tegenzin

een bardienst en schrijft, en dat dan wel met veel genoeg, in het clubblad. Een terugkerend item puur over zijn eigen team. Voor sommigen louter bladvulling, voor anderen wel degelijk vermaak. Al lezen een heleboel leden het blad, Rood Wit, amper. Of selectief. Evert schrijft voor zichzelf en zijn teamgenoten. De meeste spelers, of bijvoorbeeld hun vrouwen, lezen het ook en spreken Evert wel eens aan op zijn teksten.

Wellicht zal Evert langzamerhand meer bij K&S betrokken raken dan de schamele taken die hij nu vervult. De oudste zoon van Evert is zeer geïnteresseerd in voetballen. Hij speelt nu nog bij de allerjongsten. Ze noemen dat de vijfjarigen bij K&S. Over een paar maanden, na de zomervakantie, zal Leon in de F pupillen gaan voetballen. Zoon Leon ziet er naar uit. Evert niet minder. Dan zal Evert ook wel vaker op het clubcomplex zijn. Hij zal Jack er vast regelmatig aantreffen. Die woont bijna bij K&S. Clubman pur sang. Jack heeft al eens gezegd dat hij Evert geschikt acht voor bestuurlijke taken. Kan Evert dit mooi combineren door met Leon vaker bij de club te zijn. Bovendien is dat ook best leuk, of uitdagend. Als je dat zo wilt noemen. Evert reageert er niet erg op. Hij toont wel interesse in wat Jack zoal voor de club doet, maar verder niet.

“Turks?” vraagt Jack. Hij heeft de glazen deur al geopend en enigszins verblind door de dichte damp zoeken ze een plekje op

de natte bank aan de linkerkant. Alleen rechts zitten nog enkele mensen, vrijwel onzichtbaar. "Goedenavond".

Het is rustig vandaag. Het gesprek wordt vervolgd op totaal andere onderwerpen. De vakantieplannen voor aanstaande zomer komen aan bod. Het snoeiwerk in de tuin. De hond van Jack. De nieuwe auto voor Evert. Hij mag weer een nieuwe leaseauto uitkiezen. Het wordt hoogstwaarschijnlijk een Audi A4. "Mooie wagen man".

Tien minuten later gaan ze de turkse sauna uit en dan stappen Jack en Evert in het zwembad. Twee vrouwen kijken onbeschaamd, maar heel bewust, wie er in het warme water komen. Ze generen zich klaarblijkelijk niet voor hun openlijk gegrimnik. Hoewel de vrouwen zelf duidelijk niet tot de mooiste categorie behoren, hebben zij hun 'keuringsdienst-van-waren-lat' zeer hoog liggen. Evert en Jack worden vrijwel openlijk beoordeeld. Het deert de mannen overigens niet, want hun interesse is bepaald niet wederzijds. Als de twee vrouwen iets later het bad verlaten - "Fijne avond verder dames" - schieten Jack en Evert in de lach. Ze hebben zelfkennis en -spot genoeg om te beseffen dat zij beiden niet een Adonis zijn, maar maken zich totaal niet druk dat zij door deze belegen 'wannabe-beauties' zijn afgekeurd. Een dergelijk contact behoort bij de mannen echt niet tot de doelstelling van een avondje wellness. De rest van de avond gaat over het verboden onderwerp.

De wedstrijd tegen Oud Feyenoord. In maart is het zo ver. Jack gist naar de invulling van die bijzondere dag. Hij is een enorme fan van de volksclub uit Rotterdam. Op 9 maart gaat Jack de wedstrijd van zijn leven voetballen. Tegen Feyenoord. Oud Feyenoord. Het wordt tevens de laatste wedstrijd van Jack. Nog geen vijftig. Toch zit zijn voetbalcarrière er op. Fysiek lukt het allemaal niet meer. Jack's techniek is nooit echt zijn sterkste wapen geweest. Inzet en passie, daar moet hij het van hebben. Die mogelijkheden laten hem al enige tijd in de steek. Verrotte knie. Het wordt tijd om te stoppen met voetballen. Jack is verknocht geraakt aan K&S, de voetbalvereniging. Zijn club. Hij is er immers erg vaak, vanwege al zijn vrijwilligerstaken. Op zondag is hij er vooral voor zichzelf, het voetbalteam. K&S 7. Zijn vriendenteam biedt hem een ongelooflijk cadeau. Er is een wedstrijd tegen Oud Feyenoord geregeld. Gewoon bij K&S. Oude helden als Ben Wijnstekers, Mario Been, Peter Houtman en Michel v.d. Korput. Jack weet dat zijn jongere teamgenoot en vriend Evert één van de initiatiefnemers is. Graag weet hij meer over de aanstaande bijzondere dag. Evert laat weinig los. Glimlacht geheimzinnig. "Jack, je gaat zeker drie keer janken. Jij houdt het echt nooit droog!" Emotionele Jack weet dat zijn traanbuizen zwakke sluiters hebben. De verrassing toen de wedstrijd werd aangekondigd door middel van het ingelijste aanplakbiljet heeft al voor de nodige tranen gezorgd. De mannen van het zevende elftal wisten dat ze deze wedstrijd niet voor

Jack verborgen konden houden tot de wedstrijddag. Daarom gaven ze het aanplakbiljet als cadeau. Jack heeft dus al een paar maanden aan het idee kunnen wennen. De echte verrassing, de echte emotie, is geweest. Jack heeft daarom niet het idee dat straks, om precies te zijn op 9 maart 2001, nog iets extra's gaat losmaken. Wel spannend. Hij kijkt er enorm naar uit.

De grote dag komt dichtbij. Al maanden is deze happening onderwerp van gesprek. Voor velen en zeker voor Jack. De voorpret is al geweldig. Hopelijk de herinnering later ook.

Pas tegen middernacht zet Jack Evert af voor zijn huis. Met een rozig gevoel vervolgt Jack zijn weg. Over minder dan tien minuten ligt hij in zijn bed. Hopelijk onder schone lakens. Lekker naast Wies. Zijn grote liefde. Dat is extra prettig na zo'n bezoek aan de sauna. Schone lakens.

Clubquote:

Maatjes

2. Opwinding

Klaas Vermunt zit thuis. Hij komt net terug van Café de Paris, waar hij wel vaker is.

Gelukkig was Klaas op de fiets, hoewel hij formeel dan ook strafbaar is. Het promillage van Klaas, die heel wat kan hebben, is echt te hoog om veilig aan het verkeer deel te nemen. De fiets kan best. De auto is onverstandig. Klaas is wel wat gewend en ziet het probleem amper. Niet dat hij een onnadenkend mens is. Nee, Klaas heeft al een succesvol zakenleven achter de rug. Heeft zijn schaapjes op het droge en geniet van zijn ouwe dag. Van zijn vrije leven, want oud is maar betrekkelijk. Klaas en Irma staan nog volop in de maatschappij. Irma verzorgt het clubblad van de voetbalvereniging, waar Klaas voorzitter is geweest. Klaas bemoeit zich nog met het zaalvoetbal en houdt zijn connecties bij de Businessclub van de vereniging. Hij is nog bevlogen genoeg om af en toe een nieuwe ondernemer te paaien voor de netwerkclub bij K&S. Goed voor de clubkas van de vereniging. Irma zingt in een gezellig zangkoortje, doet haar huishouden grondig en leest graag. En dan heeft ze haar Rood Wit. Het stel is gek op elkaar. Maar op geheel eigen en ingetogen wijze. De buitenwereld zal hen niet als tortelduifjes aanmerken. Zo heeft Klaas bij K&S de lachers op zijn hand gekregen – en nog steeds als er oude herinneringen worden opgehaald – toen hij met iets teveel op toch in zijn auto naar huis reed, na een uitwedstrijd.

De naborrel duurde wat langer dan gebruikelijk, terwijl de standaard al niet kinderachtig was. Hoe dan ook, thuis aangekomen – er was nog geen mobiele telefonie – rinkelde de telefoon. Irma stond in het zo goed als leeggelopen clubhuis van de tegenstander van het eerste elftal van K&S. Bijna dertig kilometers van huis, vrijwel in haar eentje, tussen een aantal vreemde mannen. Bij een club die zij niet kent. Hij bleek haar te zijn vergeten. “Kon ik dat mens alsnog ophalen. Geen hond die haar mee wilde nemen en ik was dus nog niet van haar af!” buldert Klaas altijd wanneer hij dit verhaal weer eens ergens oprakelt. Meestal doet hij dat waar Irma niet bij is.

Is zij er overigens wel, dan spreekt haar toch al niet zo vrolijke, gelaatsuitdrukking boekdelen.

Ondertussen is het stel al vele decennia bij elkaar. Ze hebben één zoon. Mischa. Hun gemeenschappelijke trots. Klaarblijkelijk hebben ze het ook goed samen, want hun huwelijk houdt vast niet alleen voor de vorm stand. Ze passen kennelijk echt bij elkaar.

Irma heeft nu amper oog voor Klaas, die in zijn lederen fauteuil is weggezakt. Ogen open, ogen dicht, af en toe een snurk. Zij is klaar wakker en uiterst geconcentreerd bezig. Ze legt de laatste hand aan weer een editie van Rood-Wit. De trainer aan het woord. Resultaten van het eerste elftal, zowel veld als zaal. Met de heer Veldman van bouwbedrijf Van Gelderen had ze een leuk